

warunku, by ta osoba po byciu wysłuchaną w państwie członkowskim wydania nakazu, została odesłana do państwa członkowskiego wykonania nakazu celem odbycia tam kary pozbawienia wolności lub tymczasowego aresztowania, które mogą być wobec niej orzeczone w państwie członkowskim wydania nakazu — Szczególna sytuacja osoby skazanej w państwie członkowskim wydania nakazu na podstawie orzeczenia zaocznego, od którego przysługuje jeszcze środek odwoławczy — Ewentualne znaczenie zagrożenia naruszenia praw podstawowych zainteresowanej osoby, a w szczególności poszanowania życia prywatnego i rodzinnego dla orzeczenia, które ma być wydane przez organy sądowe państwa członkowskiego wykonania nakazu

Sentencja

Artykuły 4 pkt 6 i art. 5 pkt 3 decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi należy interpretować w ten sposób, że jeżeli dane państwo członkowskie wykonujące nakaz aresztowania dokonało transpozycji art. 5 pkt 1 i 3 tej decyzji ramowej do wewnętrznego porządku prawnego wykonanie europejskiego nakazu aresztowania wydanego w celach wykonania orzeczonej zaocznie kary w rozumieniu wspomnianego art. 5 ust. 1 może zostać uzależnione od spełnienia warunku, że osoba, której dotyczy nakaz, będąca obywatelem państwa członkowskiego wykonującego nakaz lub mająca w tym państwie miejsce zamieszkania, zostanie do niego odesłana w celu ewentualnego odbycia kary orzeczonej wobec niej w wyniku ponownego postępowania przeprowadzonego z jej udziałem w państwie członkowskim wydającym nakaz.

(¹) Dz.U. C 233 z 26.9.2009, str. 11.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 14 października 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep — Niderlandy) — J.A. van Delft, J.C. Ramaer, J.M. van Willigen, J.F. van der Nat, C.M. Janssen, O. Fokkens przeciwko College van zorgverzekeringen

(Sprawa C-345/09) (¹)

(Zabezpieczenie społeczne — Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 — Tytuł III, rozdział 1 — Artykuły 28, 28a i 33 — Rozporządzenie (EWG) nr 574/72 — Artykuł 29 — Swobodny przepływ osób — Artykuły 21 i 45 TFUE — Świadczenia z ubezpieczenia zdrowotnego — Osoby uprawnione do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy — Miejsce zamieszkania w państwie członkowskim innym niż państwo zobowiązane do wypłaty emerytury lub renty — Udzielanie świadczeń rzeczowych w państwie miejsca zamieszkania na koszt państwa zobowiązanego do wypłaty emerytury lub renty — Brak rejestracji w państwie miejsca zamieszkania — Obowiązek uiszczania składek w państwie zobowiązanym do wypłaty emerytury lub renty — Zmiana przepisów krajowych państwa zobowiązanego do wypłaty emerytury lub renty — Ciągłość ubezpieczenia zdrowotnego — Różnica traktowania między rezydentami i nierezydentami)

(2010/C 346/28)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Centrale Raad van Beroep

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: J.A. van Delft, J.C. Ramaer, J.M. van Willigen, J.F. van der Nat, C.M. Janssen, O. Fokkens

Strona pozwana: College van zorgverzekeringen

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Centrale Raad van Beroep — Wykładnia traktatu WE, art. 28, 28a, 33 i załącznika VI, część R, lit. 1 a) i b) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, s. 2) oraz art. 29 rozporządzenia Rady (EWG) nr 574/72 z dnia 21 marca 1972 r. w sprawie wykonywania rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 (Dz.U. L 74, s. 1) — Emeryci i renciści — Obowiązek zarejestrowania się w komisji ds. ubezpieczeń zdrowotnych w Niderlandach — Obowiązek uiszczenia składki

Sentencja

- 1) Artykuły 28, 28a i 33 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 1992/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w związku z art. 29 rozporządzenia Rady (EWG) nr 574/72 z dnia 21 marca 1972 r. w sprawie wykonywania rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 311/2007 z dnia 19 marca 2007 r. należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego takiemu jak w sprawie przed sądem krajowym, które przewiduje, że osoby uprawnione do emerytury lub renty należnej na podstawie ustawodawstwa tego państwa, zamieszkujące w innym państwie członkowskim, w którym mają na podstawie wymienionych art. 28 i 28a prawo do świadczeń rzeczowych w razie choroby udzielanych przez instytucję właściwą tego państwa członkowskiego, powinny z tytułu tych świadczeń uiszczać składkę w postaci potrącenia z emerytury lub renty, nawet jeżeli nie zarejestrowały się w instytucji właściwej państwa członkowskiego miejsca zamieszkania.
- 2) Artykuł 21 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego takiemu jak w sprawie przed sądem krajowym, które przewiduje, że osoby uprawnione do emerytury lub renty należnej na podstawie ustawodawstwa tego państwa, zamieszkujące w innym państwie członkowskim, w którym mają na podstawie art. 28 i 28a rozporządzenia nr 1408/71 w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 1992/2006 prawo do świadczeń rzeczowych w razie choroby udzielanych przez instytucję właściwą tego ostatniego państwa członkowskiego, powinny uiszczać składkę z tytułu tych świadczeń w postaci potrącenia z emerytury lub renty, nawet jeżeli nie zarejestrowały się w instytucji właściwej państwa członkowskiego miejsca zamieszkania.

Natomiast należy art. 21 TFUE interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie takiemu uregulowaniu krajowemu, jeżeli wprowadza ono lub obejmuje — czego ustalenie należy do sądu odsyłającego — nieuzasadnioną różnicę traktowania między rezydentami i nierezydentami w zakresie ciągłości całościowej ochrony od ryzyka choroby, z której korzystali oni na podstawie umów ubezpieczenia zawartych przed wejściem w życie tego uregulowania.

(¹) Dz.U. C 11 z 16.1.2010

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 28 października 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Antwerpen — Belgia) — Belgisch Interventie- en Restitutiebureau przeciwko SGS Belgium NV, Firme Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV

(Sprawa C-367/09) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Działania przynoszące szkodę interesom finansowym Unii Europejskiej — Rozporządzenie (WE, Euratom) nr 2988/95 — Artykuł 1, art. 3 ust. 1 akapit trzeci, art. 5 i 7 — Rozporządzenie (EWG) nr 3665/87 — Artykuł 11 i art. 18 ust. 2 lit. c) — Pojęcie podmiotu gospodarczego — Osoby uczestniczące w nieprawidłowości — Osoby, na których ciąży obowiązek poniesienia odpowiedzialności za nieprawidłowości lub obowiązek zapobiegania im — Sankcja administracyjna — Bezpośrednia skuteczność — Termin przedawnienia dla dochodzenia zapłaty — Przerwanie)

(2010/C 346/29)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hof van beroep te Antwerpen

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Belgisch Interventie- en Restitutiebureau

Strony pozwane: SGS Belgium NV, Firme Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hof van beroep te Antwerpen — Wykładnia art. 1, art. 3 ust. 1 akapit trzeci, art. 5 i art. 7 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312, s. 1) oraz art. 18 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3665/87 z dnia 27 listopada 1987 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych (Dz.U. L 351, s. 1) — Pojęcie podmiotu gospodarczego — Osoba, która uczestniczyła

w nieprawidłowości i osoba, na której ciąży obowiązek poniesienia odpowiedzialności za nieprawidłowości lub obowiązek zapobiegania im — Termin przedawnienia dla dochodzenia zapłaty — Przerwanie

Sentencja

1) Artykuły 5 i 7 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich nie mają zastosowania w ten sposób, że kary administracyjne mogą być nałożone na podstawie samych tych przepisów, ponieważ w kontekście ochrony interesów finansowych Unii stosowanie sankcji administracyjnej do jednej kategorii osób wymaga, aby przed popełnieniem spornej nieprawidłowości albo prawodawca unijny przyjął przepisy sektorowe określające taką sankcję i warunki jej stosowania do tej kategorii osób, albo w danym przypadku, jeżeli takie przepisy nie zostały jeszcze przyjęte na poziomie Unii, aby prawo państwa członkowskiego, w którym została popełniona owa nieprawidłowość, przewidywało nałożenie kary administracyjnej na wskazaną kategorię osób.

2) W okolicznościach takich jak będące przedmiotem sprawy przed sądem krajowym, gdy przepisy sektorowe Unii nie przewidywały jeszcze obowiązku państw członkowskich do określenia skutecznych sankcji, w przypadku gdy spółka wyspecjalizowana w płaszczyźnie międzynarodowej w dziedzinie kontroli i nadzoru zatwierdzona przez państwo członkowskie dostarczyła fałszywe świadectwa, art. 7 rozporządzenia nr 2988/95 nie stoi na przeszkodzie temu, aby państwa członkowskie zastosowały sankcję wobec tej spółki jako osoby, która „uczestniczyła w nieprawidłowości”, czy osoby, na której „cięży obowiązek poniesienia odpowiedzialności” za nią w rozumieniu tego przepisu, jednak pod warunkiem, że stosowanie takiej sankcji opiera się na jasnej i jednoznacznej podstawie prawnej, co powinien zbadać sąd krajowy.

3) W okolicznościach takich jak będące przedmiotem sprawy przed sądem krajowym podanie do wiadomości spółce wyspecjalizowanej w płaszczyźnie międzynarodowej w dziedzinie kontroli i nadzoru, która dostarczyła świadectwo wprowadzenia do obrotu dla konkretnej czynności wywozu, sprawozdania z kontroli stwierdzającego nieprawidłowość w związku z tą czynnością, przedstawienie tej spółce wezwania do przedstawienia dodatkowych dokumentów wykazujących faktyczne dopuszczenie do obrotu lub wysłanie listu poleconego nakładającego karę na rzeczoną spółkę za udział w nieprawidłowości w rozumieniu art. 1 ust. 2 rozporządzenia nr 2988/95 stanowią dostatecznie konkretne akty, o których zawiadamia się daną osobę, a które odnoszą się do śledztwa lub postępowania w sprawie nieprawidłowości, które w konsekwencji przerywają bieg przedawnienia w rozumieniu art. 3 ust. 1 akapit trzeci omawianego rozporządzenia.

(¹) Dz.U. C 297 z 5.12.2009.